

στενάζω

στενάζω, ρ. [<αρχ. στενάζω], αναστενάζω· βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη ψυχική ή οικονομική κατάσταση, ταλαιπωρούμαι, υποφέρω από έντονη στενοχώρια ή ανέχεια: «στενάζω κάθε μέρα, για να τα φέρω βόλτα». (Λαϊκό τραγούδι: όταν **στενάζω** εγώ βαριά, βγαίνει καπνός βγαίνει φωτιά)·

- θα σε κάνω να στενάζεις ή θα σε στενάζω (ενν. από το ξύλο ή από την ανάθεση κάποιας κοπιαστικής εργασίας), θα σε καταταλαιπωρήσω, θα σε καταβασανίσω: «αν σε πιάσω στα χέρια μου, θα σε κάνω να στενάζεις || αν σε πάρω στη δουλειά μου, θα σε κάνω να στενάζεις». Λέγεται περισσότερο ως απειλή·

- στενάζει η αγορά, βλ. λ. [αγορά](#)·

- στενάζει σαν τη Γενοβέφα, βλ. λ. [Γενοβέφα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας